

Referat despre domnia lui Titus Flavius Domitianus

Ultimul reprezentant al dinastiei Flavilor, Titus Flavius Domitianus (13 septembrie 81 - 18 septembrie 90), care urmasa fratelui sau, a fost proclamat imparat, do catre garda pretoriana, al carei amestec in viata politica romana era din ce in ce mai accentuat. Fundamentandu-si domnia pe puterea pretoriului, Domitianus a condus dictatorial, in vesnic conflict cu senatul, risipind mai ales prin substantiale daruri An bani facute armatei vistiria redresata de tatal sau, Vespasianus. Complotul din 96, cu toate ca a ramas in istorie ca o conjuratie de gineceu (sotia lui Domitianus, Domitia Longina, folosindu-se de un libert al ei, Stephanus, ajutat de sambelanii Parthenius si Sigerius, precum si de un secretar, Entollus, il ucide pe imparat), a fost opera senatorilor si curtenilor.

Ridicarea in scaunul imperial a septuagenarului Nerva, care se tragea dintr-o ilustra familie de senatori si se bucura do un imens prestigiu in viata civila, prestigiu dublat de o mare pricepere ca administrator, a starnit nemulțumirea garzii pretoriene. Astfel ca de-abia intemeiata dinastie a Antoninilor, mai ales in lipsa unui mostenitor direct, se clatina. Trebuia gasit un sprijin in armata.

La sfatul lui Lucius Sura, om influent in consiliul de coroana, fost consul al Romei, Nerva se hotaraste sa-l adopte pe Traian, al carui prestigiu in randurile armatei era imens. in acest fel dinastia Antoninilor a fost consolidata si principatul a atins maxima sa inflorire in vremea acestei dinastii. Din ea au mai facut parte: Publius Aelius Hadrianus (117 - 138), fiu adoptiv allui Traian; Titus Aelius Iladrianus Antoninus Pius (138-161); Marcus Aelius Aurelius Verus (Marcus Aurelias, 161 - 180), personalitate singulara intre imparatii romani, unul dintre filosofii stoici renumiti ai istoriei romane.

Filosofãa nu l-a impiedicat, in sa participe direct la campanii militare, cum au fost primul razboi mareomanic (166-175), in Pannonia si Norricum unde a condus operatiunile contra aliantei dintre marcomani, iazigi si ijuazi, sau al doilea razboi mareomanic (178 - 180), fn urma caruia s-a imbolnavit de ciurma, la Vindobona (Viena), unda a si murit.

Marcus Aurelius l-a numit coleg, fiind prima cologialitate imperiala, pe Lucius Aurelius Commodus Verus (Lucius Verus, 161 - 169); Lucius Aelius Aurelius Commodus Antoninus (Commodus, 180 - 192), ultimul dintre Antonini, care este eliminat printr-o conjuratie de gineceu (asasinat organizat de concubina sa, Marcia, in cazarma gladiatorilor), provocata de domnia sa excesiv de tiranica. in vremea ultimilor Antonini, amestecul armatei in viata publica este din ce in ce mai frecvent; chiar in vremea lui Marcus Aurelius, imparat al carui prestigiu era puternic intre militari, legiunile din Orient proclama imparat un contracandidat, pe Avidius Cassius (anul 175), general care comandase legiunile in razboiul part din 161 - 165, care este, in sa, asasinat dupa cateva luni.